

Lied

van de maand *mei 2016*:

*Hij die gesproken heeft
een woord dat gáát*

LB 362

Alles wat adem heeft ...

‘Hij die gesproken heeft een woord dat gáát’ – LB 362

Wordt het ooit nog wat met deze wereld? Het is Pasen geweest – voor de zoveelste keer. Het wordt Hemelvaart en Pinksteren – voor de zoveelste keer. De lente is begonnen, fris groen ontspruit – voor de zoveelste keer. Na de zomer gaan de blaadjes weer vallen – voor de zoveelste keer. Opnieuw Advent, opnieuw Kerst – voor de zoveelste keer. De dagen rijgen zich aaneen, je leest je Bijbel, je bidt elke dag – voor de zoveelste keer.

Wordt het ooit nog wat met deze wereld? Niet voor niets staan er in de eerste regel van het lied van deze maand accentjes op de beide a’s in het woordje ‘gaat’: *‘Hij die gesproken heeft een woord dat **gáát**’*. Niet zomaar een woord, dat even klinkt en vervolgens vervlogen is. Het is een woord dat in beweging zet, dat zelf beweging is. Door de tijden heen klinkt het en blijft het en gaat het. Het zette aan tot Israëls woestijnreis – lang, eindeloos lang, maar wel een weg ten leven. Sindsdien en tot op heden zet het altijd weer aan, door de woestijn van alle tijden heen, maar altijd een weg ten leven: *Hij die gesproken heeft een woord dat gáát, Hij scheidt ons hier een nieuwe dageraad, Hij roept ons aan: ‘Ik zal jou niet begeven’*.

Toen Huub Oosterhuis dit lied schreef, lag naast hem 1 Tessalonicenzen 5 vers 24: ‘Trouw is Hij die heeft geroepen. Hij houdt woord’. In couplet 1 gaat het over de trouw tijdens de woestijnjaren. In couplet 2 klinkt het Bijbelse beeld van liefde en trouw tussen man en vrouw: Hij vroeg onze hand, Hij draagt ons op handen, Hij wekt verlangen en stilt verlangen. Na deze twee Bijbelse beelden richt couplet 3 zich rechtstreeks tot God: *Van U is deze wereld, deze tijd, Gij hebt uw stem tot op vandaag doen klinken*. Dat laatste is de rode draad van dit lied: tot op vandaag. ‘Ik zal jou niet begeven’ (1), ‘Hij gaat met ons’ (2), ‘Gij die tot hertoe onze toekomst zijt’ (3). En waarom deze rode draad, waartoe deze focus? De slotregel geeft het antwoord: opdat wij niet in vertwijfeling verzinken – we zouden de eersten niet zijn. Maar of we nu door de woestijn dwalen of voor de zoveelste keer richting Hemelvaart en Pinksteren, zomer en herfst, Advent en Kerst gaan, Hij sprak en spreekt, zijn woord gáát en gáát en gáát. Wordt het ooit nog wat met deze wereld? Ja, want trouw is Hij die heeft geroepen. Hij houdt woord.

© Steunpunt Liturgie

- Bovenstaande tekst mag (met bronvermelding) overgenomen worden in het eigen kerkblad of op het liturgieblad, in samenhang met het zingen van dit lied in de kerkdienst.
- De melodie is bekend van GK 174 ‘Zo vriendelijk en veilig als het licht’ (zie ook LB 221).
- Dit lied is om te beginnen gekozen met oog de Paastijd, de vijftig dagen van Pasen tot en met Pinksteren. Ook bij de bevestiging van nieuwe ambt dragers kan het goed worden gezongen, in het LB is het in die rubriek opgenomen.
- De begeleiding is behalve in de begeleidingsbundels bij het GK ook in de begeleidingsbundel van het Liedboek te vinden.
- In *EREdienst* van maart 2016 is een uitgebreide toelichting op dit lied (tekst, melodie, achtergronden e.a.) te vinden. Zie voor meer gegevens: <http://www.eredienst.com/index.php/tijdschrift-eredienst>.

Steunpunt liturgie

Kon. Wilhelminalaan 3-5

3818 HN Amersfoort

t. 033 2586484 (di, wo, do tijdens kantooruren)

e. liturgie@gkv.nl

i. www.steunpuntliturgie.gkv.nl